

1. WYROK

2. WIMIENIU

3. RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym - Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Mieczysław Małecki (spr.)

Sędziowie: SSO Leszek Matuszewski

SSO Hanna Bartkowiak

4. Protokolant: sekr. sąd. Marzena Szymaś

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marzanny Woltmann - Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2015 roku

sprawy **B. P.** oskarżonego z art. 27c ustęp 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym

z powodu apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego

od wyroku Sądu Rejonowego w Szamotułach z dnia 22 grudnia 2014 roku, sygnatura akt II K 290/14

1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając wniesioną apelację za oczywiście bezzasadną,
2. zasądza od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych.

/H. B./ /M. M./ /L. M./

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2014 roku Sąd Rejonowy w Szamotułach uznał oskarżonego B. P. za winnego tego, że dniu 12 grudnia 2013 roku na jeziorze G., gmina W., powiat (...), województwo (...), przy użyciu pontonu oraz urządzeń połowowych sieci typu wonton nie będąc uprawnionym do rybactwa dokonał nielegalnego połowu ryb w ilości 23 sandaczy o wadze 19 kg, 19 szczupaków o wadze 20,50 kg, 46 leszczy o wadze 9,55 kg, 17 karpie krocze o wadze 5,10 kg, 6 okoni o wadze 1,85 kg powodując straty o łącznej kwocie 780,70 złotych na szkodę Polskiego Związku Wędkarskiego O. w P. reprezentowanego przez Z. K. Powiatowej Społecznej Straży Rybackiej powiatu (...) i członka Okręgowej Komisji ds. Zarybień i Ochrony Wód O. (...) w P., to jest za winnego popełnienia przestępstwa z art. 27c ustęp 1 punkt 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 2005 roku o rybactwie śródlądowym i za to, na podstawie wskazanego wyżej przepisu prawa, Sąd Rejonowy wymierzył oskarżonemu karę 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Nadto, na podstawie art. 27c ustęp 2 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 roku o rybactwie śródlądowym, Sąd Rejonowy orzekł podanie orzeczenia do publicznej wiadomości przez zamieszczenie jego treści na tablicy ogłoszeń Sądu Rejonowego Szamotułach przez okres 14 dni, a podstawie art. 27c ustęp 3 punkt 1 ustawy o rybactwie śródlądowym, orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Polskiego Związku Wędkarskiego O. w P. kwoty 780,70 złotych.

Na podstawie art. 27c ustęp 3 punkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym Sąd Rejonowy orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci pontonu dmuchanego numer boczny A-03- (...), dwóch worków koloru niebieskiego, dwunastu sztuk wontonów, dwóch wiosł, pompki - zarejestrowanych w księdze dowodów rzeczowych pod poz. 44/14.

Orzekając natomiast o kosztach, Sąd Rejonowy, na podstawie art. 627 k.p.k. w związku z § 14 ustęp 2 i i 7 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...). zasądził od oskarżonego na rzecz Polskiego Związku Wędkarskiego O. w P. kwotę 576 złotych, tytułem zwrotu kosztów pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, a na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ustęp 1 ustawy z dn. 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w wysokości 160 złotych i wymierzył mu opłatę w kwocie 120 złotych.

Wyrok powyższy w części dotyczącej obowiązku naprawienia szkody zaskarżył pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego.

We wniesionej apelacji skarżący zarzucił obrazę prawa materialnego, to jest art. 46 k.k. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że orzeczenie naprawienia szkody obejmuje wyłącznie szkodę rzeczywiście poniesioną.

W uzasadnieniu wniesionej apelacji skarżący podkreślił, że pojęcie szkody o której mowa w art. 46 § 1 k.k. należy traktować szeroko i obejmuje on nie tylko zarówno *damnum emergens*, jak i *lucrum cessans* dodając, że nielegalnie odłowione sandacze i szczupaki były osobnikami w pełni przygotowanymi do zbliżającego się tarła. W ocenie apelującego powyższe oznacza, że przy dokonywaniu wyceny poniesionych strat należało w/w ryby wycenić jako materiał zarybieniowy dodając do tego wartość szacunkowej straty tarłowej w związku z nie odbytym tarłem wyłowionych osobników.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 3 poprzez orzeczenie wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 21.28,70 złotych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego okazała się być bezzasadną i to w stopniu oczywistym.

Na wstępie należy podnieść, że skarżący nie kwestionował poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, ani zastosowanej do przypisanego oskarżonemu czynu kwalifikacji prawnej, jak też rodzaju i wysokości orzeczonej kary.

Ponieważ Sąd Okręgowy nie dostrzegł podstaw do ingerencji w powyższym zakresie w zaskarżony wyrok (brak przesłanek z art. 439 k.p.k. i art. 440 k.p.k.), dlatego też rozważania swoje ograniczył tylko do sformułowanego we wniesionej apelacji zarzutu.

I tak Sąd II instancji po zapoznaniu się z aktami niniejszej sprawy, treścią wyroku, jego pisemnym uzasadnieniem oraz lekturą niesionej apelacji podnosi, iż w żadnym zakresie nie podzielił stanowiska apelującego co do tego, jakoby Sąd I instancji dopuścił się obrazy prawa materialnego, a konkretnie art. 46 § 1 k.k.

Nie ulega wątpliwości, iż w razie skazania sąd może orzec, a na wniosek pokrzywdzonego lub innej osoby uprawnionej orzeka, obowiązek naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości albo w części lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (...). Godzi się w tym miejscu również przypomnieć, iż warunkiem orzeczenia środka karnego określonego w art. 46 § 1 k.k., jest istnienie szkody w chwili orzekania. Szkodą natomiast, do której naprawienia sąd rozstrzygający zobowiązuje skazanego jest równowartość rzeczywistej szkody wynikłej bezpośrednio z przestępstwa i nie jest dopuszczalne uwzględnianie przy ustaleniu jej wysokości tych składników szkody, które wynikły z następstw czynu, np. odsetek (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2002 r., sygn. II KKN 385/01).

Aby sąd rozstrzygający mógł zatem orzec obowiązek naprawienia szkody, **szkoda musi z istnieć w chwili orzekania**. Tak więc należy uznać, że istnienie szkody w chwili orzekania jest przesłanką orzeczenia środka karnego, o którym mowa w art. 46 § 1 k.k.

W realiach niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości to, że na skutek przestępczego zachowania oskarżonego, pokrzywdzony - Polski Związek Wędkarski O. w P. - podniósł szkodę. W błędzie pozostaje jednak skarżący twierdząc we wniesionej apelacji, iżby kwota, którą sąd rozstrzygający winien zasądzić na rzecz pokrzywdzonego, tytułem obowiązku jej naprawienia przez B. P., winna stanowić kwotę w łącznej wysokości 21.280,70 złotych.

Jak wynika z opisu przypisanego oskarżonemu czynu, B. P. w dniu 12 grudnia 2013 roku dokonał nielegalnego połowu konkretnej ilości ryb, to jest 23 sandaczy o wadze 19 kg, 19 szczupaków o wadze 20,50 kg, 46 leszczy o wadze 9,55 kg, 17 karpia kroczek o wadze 5,10 kg, 6 okoni o wadze 1,85 kg. Nie ulega przy tym wątpliwości i to, że ze znajdującego się na karcie 33 dokumentu wprost i jasno wynika, że wartość nielegalnie odłowionych gatunków ryb stanowi kwotę 780,70 złotych. W pełni akceptując powyższe Sąd II instancji podnosi w tym miejscu, że Sąd Rejonowy słusznie uczynił uznając, że jedynie ta wartość może zostać w realiach niniejszej sprawy uznana za taką, która istniała w chwili orzekania, to jest była szkoda rzeczywista. Jakkolwiek bowiem przyjąć by, że nielegalnie odłowione gatunki ryb – sandacza i leszcza, były osobnikami przygotowanymi do zbliżającego się tarła, to niemniej w momencie wyrokowania brak było jakichkolwiek możliwości ustalenia rzeczywistej i pewnej ilości narybku uzyskanego z odbytego tarła.

Sąd II instancji zauważa oczywiście, że pokrzywdzony w związku z posiadanym doświadczeniem w zakresie hodowli ryb był w stanie wskazać przybliżoną ilość narybku. Niemniej wartość tę można uznać jedynie za szacunkową, a uzyskanie ilości narybku w podanej ilości, za zdarzenie przyszłe i niepewne. Zresztą sam pokrzywdzony w opatrzonym datą 13 grudnia 2013 roku piśmie wprost określił wskazaną wartość szkód tarłowych jako szacunkową. Jako zatem, że wedle słownika języka polskiego, pojęcie „szacunkowy”, oznacza stan nieokreślony dokładnie i dający jedynie ogólne wyobrażenie na jakiś temat, szkoda z tego tytułu nie mogła zostać uznana za rzeczywistą, a jedynie za szacunkową.

Sąd II instancji podnosi w tym miejscu, iż nie neguje tego, że rzeczywiście naprawienie wyrządzonej szkody może obejmować także i przyszłe, czy też spodziewane korzyści. Niemniej taki stan rzeczy może mieć miejsce jedynie w sytuacji, gdy rzeczzone przyszłe i spodziewane korzyści już w momencie wyrokowania są w pełni skonkretyzowane. Tymczasem w układzie okoliczności niniejszej sprawy tego rodzaju sytuacja nie wystąpiła. Pokrzywdzony szacował jedynie wartość ewentualnie poniesionych w przyszłości strat spowodowanych utratą osobników zdolnych i gotowych do zbliżającego się tarła, w żaden sposób nie będąc w stanie podać jednak konkretnej ilości nowego i zdrowego narybku. Zresztą powyższe w stanie faktycznym niniejszej sprawy w ogóle nie było możliwe. Nawet bowiem przy oszacowaniu średniej ilości złożonej ikry, pokrzywdzony nie jest w stanie przewidzieć, jaka ilość ikry osiągnie dojrzałość. Oczywiście jest bowiem, że część narybku obumiera, tudzież staje się pokarmem dla innych osobników zamieszkujących tożsame środowisko wodne.

Mając zatem na względzie powyższe, Sąd Odwoławczy uznając apelację pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego za oczywiście bezzasadną, zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego utrzymał w mocy, o czym orzekł, jak w punkcie 1 swego wyroku.

Orzekając natomiast o kosztach, Sąd Okręgowy, mając na uwadze określone w art. 634 k.p.k. i art. 636 § 1 k.p.k., zasądził od oskarżyciela posiłkowego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów procesu za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 złotych.

/-/ H. B. /-/M. M. /-/L. M.